

Virusi

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 14 | Nivo: Fakultet za biologiju

САДРЖАЈ:

Страна

1. Увод	3
2. Разрада	
2.1.Грађа вируса.....	5
2.2.Вирус у ћелији домаћину.....	8
2.3.Бактериофаги.....	9
2.4.Литички циклус.....	11
2.5.Лизогени циклус.....	12
3. Закључак.....	14
4. Литература	16

1.Увод

Вируси су откривени крајем 19. века,кад је установљено да су инфективни агенси који изазивају велике богиње (вариоле) и обољење биљке дувана(познатог под именом мозаик дувана) исувише ситни да би могли бити уочени помоћу светлосног микроскопа,и да пролазе кроз бактериолошке филтере,који су иначе заустављали све до тада познате бактерије. Касније је откривено да се вируси репродукују једино унутар живих ћелија. Због особина које поседују названи су именом вируси (лат.=живи отров). Вирусима недостају многе одлике живих ћелија. За вирусе се у правом смислу може рећи да се по својој организацији налазе негде између живог и неживог света. Вируси не поседују метаболички механизам који би им омогућавао репродуковање сопственог генетичког материјала независно од ћелије домаћина,што је основни разлог због којег се вируси не сматрају живим организмима и не укључују ни у једно од пет царстава. Са друге стране има и таквих мишљења по којима вирусе треба укључити у способност мутације и реконбинације. Захваљујући овим особинама вируси имају способност еволуције и сопствене адаптације у односу на промене у спољашњој средни. живе прганизме. Иако се сви аутори слажу да вируси немају ћелијску организацију(ацелуларни су),по неким мишљењима они се налазе на најнижем степену организације живих система. У живе системе ови аутори их укључују на основу особине вируса да поседују генетичку информацију за сопствену репликацију,односно поседују сопствени генетички материјал састављен од нуклеинске киселине,као и способност мутације и рекомбинације.

2.Разрада

2.1.

Грађа вируса

Вируси су екстремно мале величине. Њихова величина се креће око 15 па до неколико стотина нанометара,тако да само највећи вируси прелазе својом величином најситније бактерије.

Честица вируса назива се вирион и састоји се од нуклеинске киселине ДНК или РНК(али никад обе),које уствари граде вирални геном (укупан генетички материјал вируса),а који је окружен протеинским омотачем који се означава као капсид.

Капсид се састоји од идентичних структуралних јединица-капсомера. Нуклеинска киселина вируса и капсид граде нуклеокапсид. Основна функција виралног капсида је да заштити

вирални генетички материјал при његовом преласку од једне ћелије ка другој. Вирални протеински омотач обезбеђује и специфичност неопходну за препознавање и везивање вируса за рецепторне молекуле на површини ћелије домаћина, што иначе и представља први корак у инфицирању ћелије домаћина.

Код неких вируса протеински омотач је окружен са још једним спољашњим омотачем грађеним од гликопротеина и липида који прекрива капсид; многи овако грађени вируси инфицирају животиње и човека. Код тих вируса протеини тог омотача су кодирани од стране виралног генома а липиди су пореклом од плазмине мембране ћелија.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com